

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi

DAVA TÜRÜ : Boşanma

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda bölge adliye mahkemesi hukuk dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davacı erkek tarafından, kusur belirlemesi, nafakalar ve tazminatlar yönünden temyiz edilmekle, evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü:

1-Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle kanuna uygun sebeplere ve özellikle delillerin takdirinde bir yanlışlık görülmemesine göre, davacının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yersizdir.

2- Dava, erkek tarafından açılan Türk Medeni Kanunu'nun 166/son maddesine dayalı boşanma davası olup ilk derece mahkemesince yapılan yargılama sonucunda Türk Medeni Kanunu'nun 166/ son maddesindeki koşulların oluştuğu ancak davalı kadının, davacı erkeğin başka bir kadınla birlikte olduğu iddiasını ispatlayamadığı, bu haliyle davalı kadının maddi, manevi tazminat ve yoksulluk nafakası talepleri yönünden yasal şartların oluşmadığı gerekçesiyle davanın kabulü ile tarafların TMK 166/son maddesi gereğince boşanmalarına, davalı kadın yararına dava tarihinden boşanma kararının kesinleştiği tarihe kadar devam etmek üzere aylık 500 TL tedbir nafakasına, davalı kadının yoksulluk nafakası ve tazminat taleplerinin ise reddine karar verilmiş, hükme karşı taraflarca istinaf kanun yoluna başvurulmuştur. Bölge adliye mahkemesince somut olayda TMK'nın 166/son maddesi koşullarının gerçekleştiği, davacı erkeğin, davalı eşine sürekli şiddet uyguladığı ve hakaret ettiği, davalı kadının ise TMK'nın 166/son maddesine dayanak alınan dosyada bir kusurunun olmadığı tespit edildiği, davacı erkeğin bunu temyiz etmeyerek dayanak dosya kararının kesinleştiği, davalı kadın yönünden bir kusur tespitinin yapılmadığı ve ilk davanın erkek tarafından açıldığı hususları hep birlikte değerlendirildiğinde davacı erkeğin tam kusurlu olduğu, kadın yararına yoksulluk nafakası ve tazminat koşullarının oluştuğu gerekçesiyle kadın yararına aylık 500 TL yoksulluk nafakası ile 25.000,00 TL maddi ve 25.000,00 TL manevi tazminata hükmedilmiş, hüküm davacı tarafça temyiz edilmiştir.

Yapılan yargılama ve toplanan delillerden, taraflar arasında daha önce görülen ve erkeğin davasına dayanak teşkil eden boşanma davasının, "Davalı kadına atfı kabil bir kusurun varlığının ispatlanamadığı" gerekçesiyle her iki tarafa da kusur yüklenilmeden reddedilip kesinleştiği, bu tarihten sonra tarafların bir araya gelmedikleri, fiili ayrılık döneminde gerek davalı kadına gerekse davacı erkeğe kusur olarak yüklenebilecek bir olayın varlığının ve erkeğin ilk boşanma davasında, tarafların boşanmayı gerektirir kusurlu bir davranışının kanıtlanamadığı, böylece bu tarihten önceki olayların artık taraflara kusur olarak yüklenemeyeceği, dolayısıyla davacı erkeğe yüklenen "Sürekli fiziksel şiddet uygulama ve hakaret etme" vakıalarının bu dosya kapsamından erkeğe kusur olarak yüklenemeyeceği, sonuç olarak Türk Medeni Kanunu'nun 166/son maddesine dayanak teşkil eden ve retle sonuçlanan ilk davayı açarak fiili ayrılığa sebep olan ve birlikte yaşamaktan kaçınan davacı erkeğin boşanmaya neden olan olaylarda yine de tamamen kusurlu olduğu anlaşılmaktadır. Erkeğin gerçekleşen bu kusurlu eylemi kadının kişilik haklarına saldırı teşkil etmediğinden somut olayda davalı kadının koşulları oluşmayan manevi tazminat (TMK md. 174/2.) talebinin reddine karar verilmesi gerekirken, kabulüne karar verilmesi doğru olmayıp, bozmayı gerektirmiştir.

(TMK md. 174/2.) talebinin reddine karar verilmesi gerekirken, kabulüne karar verilmesi doğru olmayıp, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ : Temyiz edilen hükmün yukarıda (2.) bente gösterilen sebeple **BOZULMASINA**, bozma kapsamı dışında kalan temyize konu diğer bölümlerinin ise yukarıda (1.) bentte gösterilen sebeple **ONANMASINA**, temyiz peşin harcının istek halinde yatırana geri verilmesine, dosyanın ilgili bölge adliye mahkemesi hukuk dairesine gönderilmesine oybirliğiyle karar verildi.12.11.2020 (Prş.)